

Sygn. akt III Cz 1248/19

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia Sądu Okręgowego Andrzej Dyrda

Sędziowie Sądu Okręgowego Henryk Brzyżkiewicz

Artur Żymelka

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2020 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku wierzyciela J. S.

przeciwko D. T.

o wydanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 14 sierpnia 2019 r., sygn. akt I C 2536/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Artur Żymelka SSO Andrzej Dyrda SSO Henryk Brzyżkiewicz

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2019r. odmówił wydania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego.

Zażalenie na to postanowienie wniósł powód.

Zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść postanowienia tj. art. 233 § 1 k.p.c. polegające na dokonaniu oceny dowodów w sposób wybiórczy, skutkujący pominięciem ustaleń faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, tj. pominięciem okoliczności, że dłużnik w dacie doręczenia wyroku zaocznego miał adres w Państwie Członkowskim.

Zarzucił również naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 14 ust. 1 pkt d) i e) rozporządzenia w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego poprzez ich niezastosowanie.

Na tych podstawach wniósł o zmianę skarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku oraz zasądzenie na rzecz wierzyciela kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych jak również wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z pisma Komornika Sądowego M. D. z dnia 17 lipca 2019 r. na okoliczność, iż dłużnik podczas postępowania sądowego, jak i egzekucyjnego mieszkał pod wskazanym w pozwie adresem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 795¹ §1 k.p.c. jeżeli tytuł egzekucyjny w postaci orzeczenia sądu lub ugody zawartej przed sądem lub zatwierdzonej przez sąd spełnia warunki określone w przepisach rozporządzenia (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (Dz. Urz. UE L 143 z 30.04.2004, str. 15, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 7, str. 38), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 805/2004", sąd, który wydał orzeczenie albo przed którym została zawarta ugoda lub który zatwierdził ugode, na wniosek wierzyciela wydaje zaświadczenie, że stanowią one europejski tytuł egzekucyjny, zwane dalej "zaświadczeniem europejskiego tytułu egzekucyjnego".

Zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) NR 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (Dz.U.U.E.L.2008.304.80) niniejsze rozporządzenie stosuje się do orzeczeń, ugód sądowych oraz dokumentów urzędowych dotyczących roszczeń bezspornych. Roszczenie uznaje się przy tym za bezsporne, jeżeli: a) dłużnik wyraźnie zgodził się co do niego poprzez uznanie lub w drodze ugody zatwierdzonej przez sąd lub zawartej przed sądem w toku postępowania; lub b) dłużnik nigdy nie wniósł przeciwko niemu sprzeciwu, zgodnie ze stosownymi wymogami proceduralnymi wynikającymi z prawa Państwa Członkowskiego wydania, w toku postępowania sądowego; lub c) dłużnik nie stawiał się ani nie był reprezentowany na rozprawie sądowej dotyczącej tego roszczenia, po początkowym zakwestionowaniu roszczenia w toku postępowania sądowego, pod warunkiem że takie zachowanie traktuje się jako milcząca uznanie roszczenia lub uznanie faktów przedstawianych przez wierzyciela na mocy prawa Państwa Członkowskiego wydania; lub d) dłużnik wyraźnie zgodził się co do niego w dokumencie urzędowym.

Sąd Rejonowy stwierdził, że wyrok zaoczny z 1 marca 2018 roku wydany przez Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim w sprawie o sygnaturze I C 2536/17, przeciwko pozwanemu, w zakresie sposobu doręczenia, nie spełnia minimalnych standardów wskazanych w Rozdziale III Rozporządzenia.

Zgodnie bowiem z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) NR 805/2004 doręczenie zgodnie z ust. 1 nie jest dopuszczalne, jeżeli nie ma pewności co do adresu dłużnika i ta okoliczność stanowiła podstawę do oddaleniu wniosku o wydanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego.

Jak wynika z akt sprawy doręczenie wyroku zaocznego zostało dokonane na adres: ul. (...), (...)-(...) R. przy zastosowaniu doręczenia zastępczego (k. 108). Skutek doręczenia został ustalony na dzień 26 marca 2018r.

Zwrócić należy uwagę, że powyższe doręczenie zastępcze (per aviso) opiera się na wzruszalnym domniemaniu prawnym, że doręczane pismo dotarło do rąk adresata.

Domniemanie to może być obalone przez wykazanie niepodobieństwa zaistnienia tego skutku (porównaj: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2014r., I CZ 90/14). Pomimo, iż z punktu widzenia uczestnika procesu narażonego na negatywne skutki prawne tego domniemania, przyjęte domniemanie może budzić wątpliwości natury konstytucyjnej, należy w tym miejscu wskazać, że w żaden sposób nie prowadzi ono do naruszenia konstytucyjnie gwarantowanego prawa do sądu z art. 45 Konstytucji RP, co stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia z dnia 15 października 2002r. (SK 6/02). Niemniej jednak, biorąc pod uwagę skutki prawne, jego skuteczność jest uzależniona od rygorystycznego dochowania wszystkich wymagań dla tego sposobu doręczenia. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2004r., III CK 226/02, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2008r., IV CZ 51/08; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2005r., IV CZ 216/04).

Uwzględniając zatem zarówno art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) NR 805/2004 jak również ww. skuteczność zastosowanego doręczenia, rację miał Sąd Rejonowy, że nie było podstaw do uwzględniania wniosku o wydanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego. Nie było bowiem podstaw do uznania, że odpis wyroku zaocznego mógł dotrzeć do pozwanego albowiem z akt sprawy jednoznacznie wynika, że pozwany pod adresem tym nie przebywał w chwili wydania wyroku zaocznego jak również jego doręczenia (patrz: k. 57 – 96, a w szczególności dowód doręczenia na k. 74).

Dla oceny skutków doręczenia wyroku zaocznego bez znaczenia jest przedkładany przez powoda dowód albowiem wskazuje on, że pozwany przebywa pod adresem na który nastąpiło doręczenie odpisu wyroku zaocznego w lipcu 2019r. a nie w marcu 2018r.

Wobec powyższego należało uznać, iż zażalenie powoda jest nieuzasadnione i z tej przyczyny podlega oddaleniu na zasadzie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO Artur Żymełka SSO Andrzej Dyrda SSO Henryk Brzyżkiewicz